

ALBERT BERTRAN

Belén Vilches, usuària de l'edifici de Sant Eloi, 2-4, i la treballadora social Aldana Martínez, d'ABD.

Persones en vies d'inclusió conviuen en un edifici

El número 2-4 del carrer de Sant Eloi acull en els seus 32 pisos un total de 44 persones usuàries d'alguna entitat de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya. La Fundació Habitat3 gestiona aquest immoble, cedit per la Generalitat l'any 2014

Beatriz
PÉREZ

Un total de 44 persones viuen, des de l'octubre passat, als 32 pisos de l'edifici del carrer de Sant Eloi, 2-4, al barri de la Marina de la Zona Franca de Barcelona. La peculiaritat és que totes són usuàries d'alguna entitat del Tercer Sector Social de Catalunya i comparteixen un passat complicat. Algunes van tenir problemes de salut mental, altres d'addiccions i un tercer grup vivia al carrer.

L'edifici de Sant Eloi és un projecte pioner a tot Catalunya i ha sigut presentat fa poc per la Fundació Hà-

bitat3, una gestora de vivendes socials de lloguer posada a disposició de les entitats del Tercer Sector Social català.

«L'Agència d'Habitatge de Catalunya va cedir el 2014 aquest edifici a Habitat3, després de portar-hi a terme obres de rehabilitació», explica la presidenta d'aquesta entitat, Carme Trilla. La raó d'aquestes obres va ser que, fins aquell any, l'edifici de Sant Eloi, 2-4 era polèmic. El 2007 la Generalitat el va destinar a la inserció de joves, però els pisos de l'immoble que van quedar buits van ser ocupats il·legalment per persones relacionades amb drogues i prostitució que van causar-hi bastants desperfectes.

Així que en aquesta ocasió, per evitar repetir errors anteriors, Hà-

Els veïns del bloc van tenir problemes de salut mental i addiccions o vivien al carrer, però actualment tenen autonomia per viure sols

bitat3 es va encarregar que en cada pis (alguns d'una sola persona, altres compartits per dos) s'establissin usuaris de la Taula del Tercer Sector en un interval de com a molt dos dies. «Totes les persones que viuen ara en aquest edifici posseeixen un alt grau d'autonomia i estan preparades per viure soles —explica Trilla—. L'edifici de Sant Eloi és un pont per a la vivenda ordinària. Alguns, de fet, ja han trobat feina durant aquests mesos».

La presidenta de la Fundació Habitat3 destaca el seu caràcter precursor, a tot Catalunya, ja que aquest immoble de la Zona Franca està íntegrament dedicat a acollir persones amb alguna problemàtica social. Trilla també matisa que ha sigut «molt ben acollit» per veïns

i associacions del barri, que tenien «por» que es reproduís el mateix de l'any 2007.

Una altra particularitat d'aquest projecte és que, malgrat la independència de les persones que hi participen, totes elles compten amb el seguiment regular d'algun treballador social de l'entitat a la qual pertanyen.

És el cas de Belén Vilches, de 49 anys, que forma part de l'Associació Benestar i Desenvolupament (ABD). Va tenir problemes amb les drogues a la dècada dels 90 i, encara que els va superar al 96, va tornar a recaure el 2010. Un any després, el 2011, va començar a ser atesa per ABD. Aldana Martínez és la treballadora social de l'entitat que fa el seguiment de Belén. «Està preparada per rea-

litzar tasques normals. Ja ha fet un recorregut terapèutic durant aquests anys. El fet d'habitar un pis d'aquest edifici és el resultat de tot aquest procés», assegura Aldana, que destaca del projecte el fet que «garanteix» el dret a la vivenda. «Si a aquestes persones amb algun tipus de problemàtica social no se'ls dóna suport a través de la vivenda, no podran assolir la resta d'objectius de les seves vides, com pot ser trobar feina o recuperar el vincle amb la família», explica aquesta treballadora social. Per a ella, posar en marxa aquest tipus de projectes resulta «fonamental» per garantir la inclusió social.

Belén, per la seva part, diu que està «molt contenta i il·lusionada» des que viu al seu pis unipersonal del carrer de Sant Eloi. Treballa en el sector de la neteja i té una discapacitat del 65%, motiu pel qual rep una prestació. «És la primera vegada que tinc un pis per a mi sola —explica—. Abans havia estat en pisos d'acollida compartint».

En aquest sentit, Aldana Martínez matisa la diferència entre un pis d'acollida habitual i un pis qualsevol d'aquest edifici de

«Ofertir una vivenda a persones amb problemes socials és fonamental per a la seva inclusió», opina Aldana Martínez, d'ABD

la Zona Franca. «Les persones que viuen en pisos d'acollida requereixen un seguiment continuat i cada dia treballen amb ells professionals com ara educadors o psicòlegs —recalca—. Aquest és diferent. Belén viu sola i de manera autònoma. Estem en contacte regularment i ens anem veient una vegada al mes».

Tant Belén com Aldana destaquen el sentiment de «comunitat» que uneix alguns dels veïns del bloc de Sant Eloi, ja que es coneixen de l'associació ABD, que té un total de 13 usuaris a l'immoble. És, en paraules d'Aldana, un «vincle» important per a persones que procedeixen d'entorns socials complicats.

En el bloc del carrer de Sant Eloi, 2-4, de la Zona Franca, hi ha 32 vivendes de les quals 27 tenen una habitació i 40 metres quadrats, quatre tenen dues habitacions i 48 metres quadrats, i una, adaptada, té dues habitacions i 54 metres quadrats.

Apart d'ABD, les altres entitats que també participen en aquest projecte són AREPI i JOIA (totes dues de malalties mentals), la Fundació Salut i Comunitat, l'entitat Prevenció, Assistència i Seguitment i la Fundació Mambré. ≡

Cristina RODRÍGUEZ Gerent de serveis escolars i cases de colònies de Fundesplai

«Ens unim per oferir unes colònies de primera qualitat»

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Parlem amb Cristina Rodríguez, gerent de serveis escolars i cases de colònies de Fundesplai i coordinadora d'*Un estiu de colònies amb EL PERIÓDICO*, un innovador programa d'estades d'estiu dirigit a nens i nenes d'entre 7 i 14 anys. La col·laboració de les dues entitats fa que aquesta oferta sigui especialment atractiva tant pel seu preu, 350 euros a la setmana (297,5 euros per a subscriptors), com pel seu contingut i la qualitat de les activitats i les instal·lacions.

—¿Què tenen de diferents aquestes colònies?

—Els nois i noies que participin en aquestes colònies viuran l'aventura de fer de reporters enmig de la naturalesa. De la mà d'EL PERIÓDICO, hauran d'investigar i elaborar informació sobre un succés que es desenvolupa als voltants de cada casa. Amb aquesta excusa, seran convidats a passejar, buscar indicis, prendre notes, fer fotos, aprendre una mica d'anglès i treure conclusions sobre el que el succés tingui de cert o no.

—¿I faran un diari?

—I tots se'n aniran a casa amb un exemplar d'EL PERIÓDICO fet per ells mateixos! Un record de totes les bones estones que hauran passat aquest estiu desenvolupant un munt d'activitats diferents.

—¿Quines?

—Els xavals podran disfrutar de tallers de naturalesa, gimcanes, esports, jocs de camp, tallers, educació en valors... però també, depenent de la seva edat i de la casa de colònies que hagin escollit, piragües, bosc vertical, astronomia, tir amb arc, excursions, escalada en els arbres...

—¿Què aporten educativament aquestes colònies?

—Les colònies representen una oportunitat única per créixer i aprendre vivint aventures inoblidables. És fer-se la motxilla, sortir a buscar branques per construir cabanyes, estirar-se sota les estrelles al costat d'un amic que sempre recordaran, anar al rierol a veure granotes i capgrossos, descobrir els ocells quan el cel es desperta, jugar amb les llanternes dins del sac, ajudar la Marióna a fer el cim, notar la tremolor de les cames quan es puja al rocòdrom, viure la il·lusió de les primeres piragües, riure de nervis mentre es prepara la coreografia de l'última nit... i finalment sentir l'emoció a l'estómac mentre esperen que arribin els pares i les mares...

Tot plegat conduït amb un centre d'interès que els permetrà despertar la seva imaginació, la creativitat, conèixer l'entorn i escriure i il·lustrar la teva història en un gran reportatge.

Sens dubte, aquest EL PERIÓDICO que redactin els xavals formarà part de la seva vida durant molt de temps i, amb els anys, sovint agafa-

«És una ocasió única per aprendre vivint aventures inoblidables»

ran l'exemplar d'aquell diari que un dia van fer per poder reviure les experiències d'aquest estiu.

—¿On es faran les colònies?

—Per a aquesta primera edició d'*Un estiu de colònies amb EL PERIÓDICO*, oferim únicament 200 places de cinc tandes d'una setmana, entre el 26 de juny i el 30 de juliol. Es faran en cinc cases de colònies diferents, situades en diferents emplaçaments privilegiats de la geografia catalana: Les Codines,

a Montesquiu (Osona), l'alberg de Viladoms de Baix, a Castellbell i el Vilar (Montserrat-Serra de l'Obac), la Rectoria de la Selva, a Navès (Solsonès), Can Grau, a Olivella (Garraf) i Els Porxos, a Vilanova de Sau (Guilleries). Totes les cases estan equipades amb piscina, i la majoria són totalment accessibles per a les persones amb problemes de mobilitat.

—Comentaves que els pares i les mares també podran conèixer de primera mà l'entorn i les instal·lacions on es desenvolupen les colònies...

—Sí! Tots els pares i mares estan convidats, l'últim dia, a passar una jornada en família, un matí ple d'activitats perquè els nois i les noies els ensenyin què han fet i com ho han fet: se'ls mostraran les instal·lacions, farem jocs, ens banyarem a la piscina, podran parlar amb l'equip de monitors tranquil·lament...

—¿Qui pogués tornar a ser nen per anar de colònies!

—Fundesplai i EL PERIÓDICO compartim la convicció que tots els nens haurien de tenir l'oportunitat de disfrutar d'unes colònies. Per aquest motiu hem firmat una aliança estratègica que ens permet oferir aquestes estades de la màxima qualitat, i a un preu molt ajustat. ≡

Estiu de colònies amb EL PERIÓDICO. Informació i reserves a <http://estiudecolonies.elperiodico.cat> o bé trucant al 93 474 46 78.